

عنوان مقاله:

تأثیر عصر صفویه بر شعر آیینی و سبک های شعر عاشورایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در علوم انسانی، چالشها و راه حل ها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه افشاریان - ۱. دانشجوی کارشناسی آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان

ملیکا اتحادی - ۲. دانشجوی کارشناسی مهندسی پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

از دیر باز تاکنون بیان غم و اندوه گذشتگان مضمون مورد علاقه ی شاعران بوده است. تقریباً تمام شعرا مرثیه هایی را به مناسبت زمان و موقعیتهای سروده اند. در ادبیات جهان کمتر زبانی را می توان یافت که به وفور زبان فارسی مرثیه داشته باشد. بدون شک واقعه جانسوز عاشورا از جمله واقعیتهایی است که ذهن هر پرسشگری را به خود معطوف می کند. ابعاد و گستره ی این حادثه ی نیم روزه آنچنان ژرف و سترگ است که با وجود گذشت سالیان متممادی اثری شگفت و ستودنی بر جامعه و علی الخصوص آثار ادبی و هنری بر جای گذاشته است. بدون اغراق باید گفت کمتر کسی است که ایام محرم بی تفاوت از کنار یک هیئت عبور کند و در درونش یک آذرخش نجوشد و دانه های الماس از چشمه ی چشمش جاری نشود. این احساس شگرف و عاشقانه در درون می جوشد و نمود بیرونی آن ریختن اشک به یاد آقا ابا عبد... الحسین است و این همان عشق است. گمان نمی رود شاعری شیعی بوده باشد که بر مصیبت سیدالشهداء شعر نسروده باشد، چرا که هر غیر شیعه ی صاحب اندک دلی نیز بر او باید گریسته باشد، تا چه رسد به شیعه ی محب آل الله. تفاوت عمده ی شاعران با غیر شاعران در این است که آنان بنا بر تواناییشان در سرودن، مکنونات قلبی خود را می توانند کلمه کرده و به شعر بسرایند. پس چگونه ممکن است شاعری شیعی، شعری در رثای بزرگترین مصیبت محبوبترین خود و خدایش نسروده باشد. در این مقاله به بررسی تأثیر عصر صفویه بر شعر آیینی و عاشورایی با روش مروری و کتابخانه ای میپردازیم.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: شعر، زبان فارسی، دوره صفویه، عاشورا، شاعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675130>

